

Якуб Брайцаў

У сямінацкай сям'і ў в. Забальвічыне былося Клімавіцкага павета Магілёўскай губерні 19 лютага 1861 года нарадзіўся Якуб Раманавіч Брайцаў. Яго бацькі з усіх сіл стараліся, каб як найлепш выхавань сына, даць яму адукацыю. У роднай вёсцы хлопчык Якуб скончыў пачатковую школу. Пасля вучыўся ў Клімавіцкім павятовым вучылішчы.

Некаторы час пасля вучобы ён працуе памочнікам пісара Забальвіншнскага вальнаста ўпраўлення, а неўзабаве канторнікам пукровага завода на Украіне ў памешчыка Цыранчанкі.

Калі Якубу споўнілася 20 год, ён едзе шукаць шчасці ў Маскву. У канторы відомца ў тое часе куліна-кветкаводца Ф. Порта ён хутка атрымаў пасадку бухгалтара. Адначасова Я. Брайцаў вывучае мастацкую літаратуру, часта наведвае Румынаўскую бібліятэку і ціна аповесць «Вагань».

У аповесцях «Ниўдашачка Анята» (1887), «Старая вёска»

і іншых расказваецца пра быт і тышы Клімаўшчыны.

У далейшым Я. Брайцаў бирэцца за адвакацкую працу, адначасова вывучае кветкаводства і нават адкрывае ў Маскве магазін па продажы кветак. Але на гандлёвай справе ён хутка прагарэў, страціў усе матэрыяльныя сродкі, якія збіраў з вялікімі цяжкасцямі. Зборнік яго апавяданняў, які ўжо быў набран у друкарні, праз гэта так і не ўбачыў свету.

Пасля 20-гадовага пражывання ў Маскве Я. Брайцаў зноў вяртаецца ў родныя мясціны, бирэцца за сельскую гаспадарку, а пасля за адвакацкую працу па сялянскіх справах. У гэтыя ж часы ім была напісана камедыя «Бадацыгана», у якой расказваецца пра падзеі ў Беларусі.

Пра жыццё беларускай вёскі і мястэчак у перыяд першай рускай рэвалюцыі напісан пісьмевнікам вялікі раман «Сярод балот і лясоў».

Пасля Вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі Я. Брайцаў працуе ў павятовым Клімавіцкім выканкоме, у дваццатых гадах быў членам калегіі аддзела сацыяльнай абароны, а пасля членам калегіі зямельнага аддзела. У 1925—1927 гг. ён працаваў выкладчыкам у Забальвіншнскай школе сямінацкай моладзі.

Якуб Раманавіч у гэты час не пакідае і літаратурную працу, піша артыкулы ў «Крестьянскую газету», напісаў аповесць «Гаспадар» і шэраг вершаў. Ён быў членам Усерасійскага Саюза сямінацкіх пісьмешнікаў.

Памёр пісьмешнік 2 сакавіка 1931 г. у Забальвінскай бальніцы і пахаваны на мясцовых могілках.

С. Койданаўскі